

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@repate.hu

🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/307/2017/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

257/2017. (XI. 9.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2017. július 25-én előterjesztett **panaszát** a 2017. november 9-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testület felhívása ellenére a panaszos beadványát aláírásával nem erősítette meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a Balassagyarmati Rendőrök 2017. július 26-án foganatósított intézkedése miatt terjesztette elő panaszbeadványát.

I.

A panaszos beadványában előadta, hogy elcsalták gyermekeivel a helyi családsegítőhöz V. T. M. vezetésével, majd külön helységbe terelték a gyermekeitől, ekkor rendőrök tódultak be és közölték, hogy a panaszos le van tartóztatva, a gyermekeit pedig a gyámhatóságnak adják át. A panaszos a kérdésre, hogy miért, nem kapott határozott, egyértelmű választ. A panaszos közölte a hölggyel, hogy van egy „Gyermekek jogtalan Magyarországra hozatalát” vizsgáló per a P Központi Kerületi Bíróságon, ami jelenleg fellebbezés alatt áll. Ez a rendőrhölgyet egyáltalán nem érdekelte. A panaszos semmiféle dokumentumot nem kapott a mai napig, sem a letartóztatás okáról vagy egyebekről, csupán egy igazolást a rendőri előállítás időtartamáról. A panaszos nem tudja, hogy a gyermekeivel mi történt, hol vannak jelenleg.

A panaszos szerint a gyermekek anyja (A. G.) erőszakos, öntörvényű, hazug nő. Február végétől Magyarországon tartózkodott, ez alatt öt esetben rendőri segítségre volt szükség. A panaszos feljelentéseit a rendőrség nevetséges indoklásokkal utasította el, egy ügy került a

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

bíróság elé került, de az húzódik. (A. közölte a bírósággal, nem fog Magyarországon tartózkodni). A most fellebbezés alatt álló bírósági ügyet pedig éppen a rendőrök tették lehetetlenné. Az első fokon a bíró A. bemondása alapján hozta meg a döntését, a bíró részéről több hiba és mulasztás történt. A panaszosnak nem volt ügyvédje, egyáltalán a tárgyalás előtt egyetlen nappal tudta meg, hogy lesz tárgyalás. (Az idézést két nappal a tárgyalás után hozta a postás). A panaszos szerint a litván bíróság ítélete nevetségesen elfogult volt, az ítélet pedig nem egyértelmű. Ezért nem hogy jogosan hozta el a gyermekeit, de a kötelessége is volt ezt megtenni.

Az Igazságügyi Minisztérium Nemzetközi Magánjogi Főosztálya szerint a rendőrség nem intézkedhetett volna, csak "végrehajthatóvá nyilvánítási eljárás" után.

A panaszos kéri, hogy a Testület vizsgálja ki ezeket az ügyeket, hogy hogy lehet az, hogy gépjármű rongálás, (a gyermekek jelenlétében történt) többszöri erőszakos cselekmény, folyamatos zaklatás büntetlenül maradhat, viszont ha jogosan szeretné a gyermekeit megóvni ezektől a helyzetektől, a rendőrség letartóztatja őt. A panaszos segítséget kér, hogy a bűnösök elnyerjék méltó büntetésüket, a gyermekeit pedig biztonságban felnevelhesse.

a) A panaszos csatolta a Fővárosi Törvényszékhez benyújtott fellebbezését. A dokumentum szerint az elsőfokú bíróság az eljárás során nem folytatott le bizonyítási eljárást, kérelmezett indítványát alaptalanul utasította el, melyből adódóan a tényállást hiányosan állapította meg és tévesen jutott arra a következtetésre, hogy kérelmező kérelme alapos.

Hágában az 1980. évi október 25. napján kelt szerződés kihirdetéséről szóló 1986. évi 14. törvényerejű rendelet (A Gyermekek Jogellenes Külföldre Vitelének Polgári Jogi Vonatkozásairól) 13. cikke értelmében a megkeresett Állam igazságügyi vagy államigazgatási szerve nem köteles elrendelni a gyermek visszavitelét, ha az azt ellenző személy bizonyítja, hogy... a gyermeket visszavitele testi vagy lelki károsodásnak tenné ki vagy bármi más módon elviselhetetlen helyzetet teremtené számára. Az igazságügyi vagy államigazgatási szerv akkor is megtagadhatja a gyermek visszavitelének elrendelését, ha úgy találja, hogy a gyermek ellenzi a visszavitelét és elérte már az érettségnek azt a fokát, amikor nézetei már számításba veendők.

Az eljáró bíróságnak tehát vizsgálnia kellett volna, hogy a gyermek már beilleszkedett-e az új környezetébe, visszavitele nem járna-e testi vagy lelki károsodással, milyen hatással lenne a gyermekekre a visszavitel, illetve maga a gyermek ellenzi-e a visszavitelét. A bíróság a fenti körülményeket, kérelmezett bizonyítási indítványa ellenére – mely igazságügyi pszichológus szakértő kirendelésére irányult – nem vizsgálta, ahogy azt végzésében is rögzítette „kizárólag azt vizsgálta, hogy kérelmező figyelemmel arra, hogy szülői felügyeleti joggal rendelkezik a gyermekek felett, hozzájárult-e a gyermek Magyarországra történő végleges hazajöveteléhez és letelepedéséhez.” A bíróság ugyancsak kérelmezett erre irányuló bizonyítási indítványa ellenére, figyelmen kívül hagyta az eljárás során kérelmező családi helyzetét, magatartását, pszichés állapotát, szavahihetőségét. A kérelmező szavahihetőségének megdöntésére csatolták D. V J. osztályfőnöke által készített véleményt, mely kérelmező előadásával szemben igazolja, hogy a gyermeknek nincsenek beilleszkedési zavarai, barátságos, nyitott. A fellebbezéshez csatolták továbbá a B. Rendőrkapitányság határozatát, mely alapján jelenleg kérelmező ellen a Btk. 164.§ (2) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdése szerint minősülő könnyű testi sértés megalapozott gyanúja miatt folyik eljárás. A csatolt határozatból is látható, hogy kérelmező magatartása erőszakos, az a gyermekek értelmi, erkölcsi fejlődését súlyosan veszélyezteti.

Tekintettel arra, hogy az ügyben eljáró elsőfokú bíróság bizonyítást nem folytatott le, végzése megalapozatlan és álláspontjuk szerint új eljárás lefolytatása szükséges, mely során a bíróság köteles vizsgálni azt a körülményt is, hogy a gyermekek kérelmezőhöz történő visszavitel a gyermekek testi, lelki egészségét, értelmi, erkölcsi fejlődését veszélyezteti-e, a gyermekek Magyarországon beilleszkedtek-e, visszavitelük milyen hatással lenne rájuk.

Fentiekre tekintettel a panaszos kéri Fővárosi Törvényszéket, hogy szíveskedjen a P. Központi Kerületi Bíróság ***/2017/*. számú végzését a Pp. 258.§ (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezni és a bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára kötelezni.

II.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) szerint „Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában, a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kitételétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.”

Az idézett rendelkezések szerint a Testület eljárását – akár személyesen, akár képviselő útján – csak az a személy kezdeményezheti, akit a rendőri intézkedés érintett (illetőleg meghatalmazással a panaszos képviselőjében eljáró más személy), ezért a Testületnek vizsgálnia kell, hogy a panasz az arra jogosulttól származik-e.

Ennek érdekében – a Testület Eljárási Szabályzata 13. § (2) bekezdése alapján – az elektronikus úton benyújtott panaszok esetén a Testület felhívja a panaszost, hogy a panaszát postai úton, aláírásával erősítse meg.

Jelen ügyben az előadó testületi tag 2017. augusztus 25-én kelt tájékoztató levelében a Testületre irányadó hatásköri szabályok ismertetése mellett felhívta a panaszos figyelmét arra, hogy a Testület vizsgálatát csak abban az esetben kezddheti meg, ha aláírásával is megerősített dokumentumban kéri ügyének elbírálását.

A levél egyúttal kitért rá hogy a Testület csak az előállítás jogszerűségére nézve folytathat vizsgálatot, a gyámhatósági eljárások (így a gyámhatóság által a rendőrségnél kezdeményezett eljárásoknak a jogszerűsége) felülvizsgálata nem tartozik a Testület hatáskörébe.

Továbbá a testületi tag tanácsadója kérte, hogy a panaszos pontosítsa beadványát, mert a beadványban az intézkedés dátumaként 2017. *július* 26-át említ, azonban az e-mailt 2017. július 25-én küldte a Testületnek, így az intézkedés időpontja bizonyára téves. Egyúttal felhívta a panaszost, hogy amennyiben elírta a dátumot és az intézkedés 2017. *június* 26-án történt, akkor terjesszen elő igazolási kérelmet, hogy beadványát miért a törvényben előírt 20 napos határidőn túl terjesztette elő.

Az előadó testületi tag ügyintézője a panaszos által megadott e-mail címre küldte el a levelet és azóta a panaszostól nem érkezett a Testülethez válaszlevél, amelyben saját aláírásával megerősítve is kérte volna a Testület eljárását, ezért a panasz nem felel meg az Rtv.-ben és a Testület Eljárási Szabályzatában meghatározott feltételeknek.

III.

A fentiek alapján, a Testület Eljárási Szabályzata és az Rtv. idézett rendelkezései alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2017. november 9.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag